

[Ministeren for skatter og afgifter]

problemerne, og det kan have noget at gøre med problemernes kompleksitet – det er klart, en lille sag kan være meget kompleks, og en stor sag kan være temmelig enkel – men når forslaget fremsættes, er det, fordi jeg har den bestemte opfattelse, at der er måske langt større trang til, at de personer, der ikke sædvanligvis arbejder med revisor og advokat, får den retsbeskyttelse, der ligger i forsvarerbekendelsen, men det vil finde udtryk i de retningslinjer, som jeg vil udstede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om en reform af skattesystemet.

Af Lykke-toft (S) m. fl.
(Fremsat 5/10 83).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foghel):**

Det er jo altid en stor dag i folketinget, når vi skal diskutere skattereform, og heldigvis går det ofte på.

Dette beslutningsforslag er også i væsentlig grad en genfremsættelse af et forslag til skattereform, som blev fremsat af hr. Lykke-toft for ca. et år siden. Dengang hed det beslutningsforslag nr. B 11, og vi debatterede det meget i detaljer her i tinget, og jeg skal derfor indskrænke mig til endnu en gang at kommentere visse hovedlinjer i forslaget.

Nøgleordene for det anførte mål med en skattereform, som forslaget lægger op til, er: enklere skattesystem, mere retfærdigt skattesystem, begrænsning af fradrag og nedsættelse af trækprocenterne.

Som jeg gjorde opmærksom på, da folketinget sidste gang behandlede det socialdemokratiske skattereformforslag, er det jo en målsætning, som samtlige folketingets partier vist fuldt ud kan tilslutte sig, men som jeg også påpegede dengang, er de midler, som socialdemokratiet ønsker at tage i brug, af en sådan karakter, at det anførte mål efter min opfattelse slet ikke nås.

Et af de væsentligste midler er indførelsen af et ændret system for beregning af stats-skatte, og jeg vil derfor i det følgende koncentrere mig om denne del af skattereform-forslaget.

Efter forslaget skal indkomstskatten opdeles i to skatter: den ene er en ren proportional-skat. Ligesom de kommunale indkomst-skatte beregnes den med samme procent af hele indkomsten bortset fra et skattefrit mindstebeløb, altså det såkaldte personfradrag.

Det er hensigten, at den nuværende skat på første skalatrin, det såkaldte proportional-skattestræk, skal føres helt til tops. Sammen med kommuneskatterne bliver proportional-skatte i en gennemsnitskommune i alt ca. 48 pct.

Beskatningsgrundlaget er stort set det samme som hidtil. Rentefradraget beskæres ikke her, men nogle af de øvrige ligningsmæssige fradrag foreslår det socialdemokratiske beslutningsforslag nedsat eller helt afskaffet. Til gengæld forhøjes personfradraget lidt, og man forsøger derved at skabe en vis balance.

Den proportional-skat, som er foreslået, er forholdsvis enkel. Den er fri for de meget høje marginals-katteprocenter og er dermed fri for nogen tilskyndelse til skattetænkning og til modvirkning af arbejdsindsats og initiativ.

Det kan man til gengæld ikke sige om den foreslåede tillægsskat på 25 pct. Den skal beregnes af indkomst ud over en beløbsgrænse, der efter en overgangsperiode skal være 175.000 1983-kroner. Sammen med proportional-skatte på de 48 pct. i gennemsnitskom-munerne bliver marginals-katte for de højere indkomster således i alt omkring 73 pct.